

't Karspoar

**FOTO
/FILM**

**INTER
VIEW**

**DOCU
MENT**

Nummer 4, 3^e jaargang, mei 2016

Inhoud:

1. Inhoud - bestuur – leden – colofon
2. Woordje vooraf
3. Unisono, Een leven lang 1947 - 2015
4. Markante personen Pastoor Liberatus van Velzen
5. Uit de KNAL van 1 december 1947
6. 6. Nieuwjaarswensen voor 1949 in de KNAL
7. R.K. Thuisfront Wellerlooi en Limburgs Thuisfront
8. Gebruiken in Wellerlooi
9. Lotse Weurd
10. Fanfare Nooit Gedacht te Wellerlooi, 1905-2015
11. Lotse Spreuken en Gezegdes
12. Spoorlijn door Wellerlooi
13. Archief De Loi, gaat starten met een nieuw project
14. Ald en Neej
15. Schoolfoto
16. Advertentie A&S Cargo

Nieuwe begunstigers kunnen zich aanmelden door € 15,00 over te maken op ons bankrekeningnummer onder vermelding van uw adres. Daarna verloopt de betaling via automatische incasso, u ontvangt een formulier van ons

ADRESGEGEVENS

Correspondentieadres:

Venweg 11, 5856 CB Wellerlooi

Mailadres:

archiefdeloi@outlook.com

Bankrekening:

NL40 RABO 0104 3738 57

Internet :

www.wellerlooi.info / ons-wellerlooi /
archiefdeloi

KVK: 57938725

BESTUUR EN REDAKTIE

Voorzitter	Vacant
Angela Habraken- van Hal	Secretaris
Jan Heyligers	Penningmeester
Nelly Hermesen-Hermans	Lid
Mientje Hagens-Cornelissen	Lid
Marian van Bon- Fransman	Lid

2. Woordje vooraf

Het eerste Karspoar van 2016 ligt nu voor u en daarmee de vierde uitgave van dit blad.

Ons streven is om ieder jaar het eerste nummer eind mei en het tweede nummer eind november te presenteren.

De foto op de voorkant is wisselend. Heeft u een foto van een karspoar, of weet u een leuke plek om zo'n foto te maken? We horen het graag!

De achterkant is bedoeld om als sponsor reclame te plaatsen. Wie volgt?

Zoals u intussen wel gemerkt heeft, staan er in 't Karspoar steeds terugkerende rubrieken.

De onderwerpen hiervan zijn;

- * Oud en nieuw, 'n foto van een woning of straatbeeld van vroeger en nu.
- * De klassenfoto, wie heeft er nog een leuke klassenfoto voor ons?
- * Een stukje uit DE KNAL.
- * Markante personen.
- * Lotse weurd, gezegdes, uitdrukkingen, gebruiken, of een lied over De Loi.

Ons doel is het verleden van Wellerlooi te onderzoeken en vast te leggen.

Daarom gaan we iedere woning van Wellerlooi beschrijven; wie heeft er gewoond en woont er nu, hierover meer informatie verderop in ons blad. We hebben hierbij uw hulp hard nodig om de juiste informatie te vinden. U als bewoner krijgt hierdoor informatie die anders onbekend zou blijven.

Als begunstiger ontvangt u nu een verzoek voor automatische incasso. Door ondertekening geeft u ons toestemming om 15 euro per jaar van uw rekening af te schrijven. Hiervoor ontvangt u 2 keer per jaar 't Karspoar en bent u begunstiger van ARCHIEF DE LOI.

We blijven open staan voor nieuwe ideeën en hulp. Heeft u interesse, neem dan contact op met een van de bestuursleden, we ontvangen u met open armen!
ARCHIEF DE LOI IS ER VOOR ONS ALLEMAAL!

De redactie.

3. Unisono, Een leven lang 1947 - 2015.

Een leven van veel mooie zang, met gezelligheid hoog in het vaandel en altijd het streven om het beste te presteren. Unisono is een vereniging geweest met veel hoogte- maar ook dieptepunten.

Unisono is ontstaan uit een groepje meisjes die geregeld bij elkaar kwamen rond de piano van Hermans Tinus aan de Rijksweg, “ien de goeie kamer”.

Er werd gezongen o.l.v. de Groeëte Meister; Vic Timmermans als eerste dirigent.

Voor de Lotse jongens die in Nederlands Indië moesten dienen, werd een “wasplaatje” gemaakt om hun daar een hart onder de riem te steken, zo ver van huis. De ouders spraken hen hierop toe, er was een woordje van de pastoor en zang van de “Lotse dennen”.

De meisjes verkochten na de Hoogmis het blaadje “de Knal”, voor een kwartje per stuk. De Knal werd speciaal gemaakt voor de Lotse soldaten in Ned. Indië, met nieuwtjes over de Loi, welke kiendjes er geboren waren, wat heeft RESIA gemaakt en een komische brief van Sjengske vol “vouwten”!!

Maar het koortje had nog geen naam, wie de naam bedacht heeft is niet bekend, maar het werd;

Zang en Zoenlust

Als een meisje ging trouwen was de regel nog tot aan de jaren '60, dat ze het koor ging verlaten (om voor man en kinderen te zorgen)? Na deze tijd veranderde dit en bleven de dames (ook getrouwd) bij het koor zingen.

Na enkele jaren werd de naam Zang en Zoenlust veranderd in; Unisono. Dit betekent; een van klank, eenstemmig, eensgezind. Ik denk dat beide namen door Vic Timmermans zijn bedacht.

Meister Timmermans mit zien megjes, bij een optreden in Roermond in 1954.

Op de bovenste rij v.l.n.r.: Cor v. Rhee, Marian Timmermans, Mia Coppers, Carry Seelen, Nel Vogelzangs, Mie v. Rhee, Mia Driessen, Mien Vogelzangs, Annie Hermans, Mia Deckers, Tonia Thijssen, Mientje Cornelissen, José Keijzers, Cis Nillesen.

Op de tweede rij: Joke Drissen, Stien Deckers, Hannie Keijzers, Truus Emonts, Vic. Timmermans, Lien Hermans, Nel Achten, Annie Keijzers, Bernarda v. Aerssen en Koos Botden.

Op de onderste rij: Mieke Drissen, Kitty Keijzers, Diny Driessen, Ineke Dura, Nellie Camps, Koos Alleleijn, Doortje Laarakker, Truus Gerrits, Zus Hagens en Gisela Thijssen.

In 1951 ging het koor voor het eerst op concours in Wanssum. Met als resultaat een 1^e prijs in de vierde afdeling.

Er werd regelmatig aan concoursen deelgenomen, zodat in 1977 het koor uitkwam in de superieure afdeling. Ook was het koor meerdere malen op de radio te beluisteren in het programma "Eigen haard is goud waard".

Er waren vaak concertreizen naar Duitsland. Naar Munster, Wuppertal, Essen, en verschillende keren naar Krefeld- Verberg. De Lotse dennen scoorden altijd een daverend applaus met bis- bis

Er zat altijd een gezellige avond en soms wel een weekendje met zang en dans aan vast. De jongste leden waren toen 14 – 15 jaar oud. In die tijd bestond het bestuur uit meester Timmermans en enkele vaders. Die gingen ook een aantal mee, waarschijnlijk ook om wat toezicht te houden.

Unisono heeft drie keer een concours georganiseerd en ging zelf ook geregeld op concours. Een hoogtepunt hiervan was het concours in Scheveningen in 1956 en een reis naar Loosdrecht.

Om alle activiteiten financieel mogelijk te maken, werden in de beginjaren festivals georganiseerd bij lustrumjaren. Ook werden uitvoeringen verzorgd met een toneelclub. De entree bedroeg Fl. 1,20, donateurs hadden vrij entree. Donateurskaarten werden huis aan huis verkocht.

Gemengd koor Unisono.

Unisono als gemengd koor, voor de kerk van Wellerlooi. Foto 1985.

Op de bovenste rij v.l.n.r.; Wim Lankes, Piet Jansen, Jeu Simons, Ger Hermesen, Frans Roelofs, Jan Wilms, Wim Krabbenborg, Piet Steegh, Piet Roelofs, Wim Sewalt, Piet Valckx, Wiel Geelen, Ton Deckers en Jeu Zeegers.

Derde rij v.l.n.r.; In Hagens, Ineke Roosengarten, Nelly Hermesen, Annie Derks, Mie Hendrickx, Nella Zeegers, An Geelen en Zus Kuipers.

Op de tweede rij; Kitty Litjens, Mia Jacobs, Mientje Hermans, Cis Theeuwen, Mia Theeuwen, Koos Keijsers, Maria Wijnhoven, Truus Jacobs, Nel Steegh en Mientje Hagens.

Op de voorste rij; Mies Wiegant, Ria Thijssen, Nelly Jansen, Anny Roelofs, Nelly Wilms, Toos van Gellecom, dirigent Wim Reijnders, Truus van Gellecom, Mariet Elbers, Riek Wijnhoven, Doortje van Zijl en Dina Hermans.

In 1977 kwamen er mannen bij het koor en werd Unisono een gemengd koor. Op muzikaal gebied moest het repertoire worden aangepast en werd er onder aan de ladder opnieuw begonnen.

Zo werd in 1983 deelgenomen aan het concours in Wognum met als resultaat de eerste prijs

met promotie en het hoogste aantal punten van het hele concours en kampioen van Nederland. Dit leverde een wisselbeker op, waarmee we blij naar huis gingen. In de beginjaren werden we bij een eerste prijs “An ’t Kruus” afgehaald door de fanfare. Een feestelijke thuiskomst, waarbij velen kwamen feliciteren. Hierna was het feest in de zaal.

Concours Wognum – 2 juni 1991.

*We gingen naar huis met de wisselbeker. In de bus achter het stuur zit Jeu Zeegers.
Op de achtergrond Wim Lankes, Frans Roelofs met beker en Zus Kuijpers.*

In 1982 heeft Unisono een jongerenkoor opgericht met als achterliggende gedachte om later doorstroming naar Unisono te krijgen. De eerste dirigent hiervan werd meester John Hermkes, het koor stond in de beginjaren onder de hoede van Unisono. Na enkele jaren werd het zelfstandig en ging verder met de naam Happy Youth. Dit koor is uitgegroeid tot Vocal Group Joy, o.l.v. Elian Huibers- Krebbers.

Het 40 – jarig bestaansfeest 4 - 5 en 6 juli 1986.

Dit feest werd gevierd in de tuinbouwloods in het Tuindorp. Unisono bestond toen uit 45 leden. De loods werd feestelijk versierd en het festijn duurde van vrijdag tot en met zondag. Er werd een eigen “Jubileumwijn 40” gemaakt, door Wim Lankes, Jeu Simons en Nelly Hermesen. “Winejeu”.

Vrijdagavond werd er geopend met een receptie. Hierbij traden op; het jeugdkoor Happy Youth, de G.Z. Wallaria uit Well, het Grenslandmannenkoor uit Siebengewald en de G.Z. Le Rossignol uit Lottum.

De Zaterdagavond begon om half zeven in de parochiekerk met een H. Mis, waarin Unisono delen zong uit de Missa ad Fugam van G. da Palestrina. Om 20.00 uur waren alle oud- leden welkom op een reünie met fototentoonstelling en een bal- champêtre, weer in de tuinbouwloods.

*Een groot gezin;
Vader en Moeder van Gellecom,
mit nog enne kleine ien de wagen
en nog 'n hieël stel kiender d'r beej*

*Unisono-uniformen door de jaren heen;
Mientje Hermans, in groene engelenjurk
Ria Thijssen in zwart mini jurkje
Ger Hermsen, zomerkostuum voor mannen
Mies Wiegant, blouse in kleur, rok d. blauw
Zus Kuijpers, blouse wit, rok/ naam
Mia Jacobs, 1^e uniform met roosje.*

Zondagmiddag om 14.00 uur werd het feest afgesloten met een nostalgische modeshow; “Terug in de tijd”.

Het leven in de 20e eeuw trok voorbij. Er werd uitgebeeld hoe men toen leefde; de kerk, de school, het dopen en de “kiendjeskoffie”, het uitgaan, ‘t “kremmeren”= (aan huis verkoop van b.v. kleding of kruidenierswaren). Marskramers kwamen voorbij, we zagen een café in die tijd, ’n Bruidspaar van rond 1900, kortom teveel om op te noemen.

Buiten waren oude ambachten te zien zoals spinnen, houtbewerken, manden vlechten, vlaaien bakken, ook waren er verzamelingen van verschillende hobby’s .

Vanaf 20.00 uur werd er muziek gespeeld uit de periode 1946- 1986.

Van het dorp naar het tuindorp reed de paardentram. Een plaatsbewijs kostte 25 cent een prijsje van toen....

De haltes waren aan het “Kadavergat” (bij Frans Camps tegenover ’t Luukske) en aan het “Kattegat”, tegenover van Gellecom vooraan in het Tuindorp.... Het was een zeer geslaagd jubileumfeest!

Uit Unisono ontstond het dameskoor voor rouw- en trouwdiensten.

Het koor heeft zich ook verdienstelijk gemaakt voor de Lotse gemeenschap. Zo werd er jarenlang een kerstconcert georganiseerd voor een goed doel. Later werd dit het nieuwjaarsconcert met de fanfare en het jongerenkoor.

Ook de kerstboom plaatsen op het dorpsplein was een initiatief van Unisono.

In 1985 werd het St. Tunnis-kapelletje verplaatst met Jan Kersbergen als expert. De kapel ging op reis van de Rijksweg bij de noodkerk naar de nieuwe kerk.

St. Tunniskapel op reis. Juli 1985.

In de volgende aflevering van 't Karspoar volgt deel 2 van het verhaal over Unisono.

4. Markante personen Pastoor Liberatus van Velzen.

De negende pastoor van onze parochie was pastoor J.A. van Velzen (Pater Liberatus). Pastoor van Velzen word geboren op 12 januari 1921 te Leimuiden. Leimuiden ligt ongeveer 5 km. ten zuiden van Schiphol.

Prentje bij de priesterwijding van Pater Liberatus van Velzen.

Pater Liberatus, Missionaris van Mariannahil, werd priester gewijd op 3 Juli 1949. Kort daarna droeg hij zijn Eerste Plechtige H. Mis op in zijn geboorteplaats Leimuiden. De Eerste Plechtige H. Mis werd opgedragen in de geboorteplaats van de priester, samen met de trotse ouders. Op het vroegere Klein Seminarie van de missionarissen van Mariannahil, Sint Paul, was hij jarenlang leraar klassieken.

Het Klein Seminarie van St. Paul in Arcen en Venray heeft opleidingen gegeven van 1935 tot 1968.

De meeste inwoners van Wellerlooi zullen pater Noten ook nog wel kennen van de LTS en MAVO op de Hamert. Pater Noten was bij leven de laatste leraar van St. Paul.

In 1965 werd pater Liberatus van Velzen benoemd tot missieprocurator en in 1976 werd hij assistent van de provinciaal overste van de missionarissen van Mariannahil. De provinciaal overste was toen pater Gerard Willemse.

Foto uit 1959 ter gelegenheid van de priesterwijding van o.a. Pater Willemse. Derde rechtsonder de leraar Pater van Velzen, derde linksboven Pater Willemse.

Op 5 maart 1977 werd hij pastoor van Wellerlooi en werd feestelijk verwelkomd. Vóór deze tijd was hij de vaste invaller in de parochie bij ziekte of afwezigheid van pastoor Wismans. De paters van St. Paul waren ook in andere parochies in de buurt invallers als de pastoor ziek of afwezig was. Pater Noten viel in in Twisteden en was in Broekhuizen ook een tijdlang pastoor. Pater Willemse viel ook regelmatig in in Wellerlooi. Er waren zelfs paters van St. Paul die pastoor waren in een parochie.

Pastoor van Velzen.

Hij was een zeer geliefd en kundig pastoor, die een open oog had voor zijn omgeving en overal was waar hij nodig was. Alle kerkelijke diensten hadden zijn warme aandacht, voor iedereen begrijpelijk waren zijn woorden. Hij had aandacht voor zijn parochianen en voor de verenigingen.

Hij heeft maar vier jaar pastoor van Wellerlooi mogen zijn.

Na het opdragen van de plechtige hoogmis op Allerheiligen 1981 is hij in de sacristie van de St. Catharinakerk overleden. Hij is maar 60 jaar mogen worden.

Hij werd begraven op het kerkhof van Wellerlooi.

Dit artikel is gebaseerd op een artikel uit de boeken "Wellerlooi, ons dörp an de Maas" en "100 jaar Mariannahill, 75 jaar St. Paul".

Ter herinnering aan

JOHANNES ADRIANUS VAN VELZEN

Pater Liberatus,

Missionaris van Mariannahill.

Pastoor te Wellerlooi.

Geboren 12 januari 1921 te Leimuiden.

Priester gewijd 3 juli 1949.

Overleden 1 november 1981 te Wellerlooi.

*Temidden van het leven
zijn we met de dood omgeven.*

Er zijn gebeurtenissen, waarvoor we zouden willen weglopen. We kunnen ze moeilijk accepteren. Nu nog niet...misschien over enige tijd.

Een plotselinge dood is zo'n gebeurtenis. Ze roept afgrond-diepe vragen op.

Zó, het plotselinge heengaan van pater-pastoor van Velzen, direct na de hoogmis op Allerheiligen. Als "heilig-zijn" betekent heil brengen aan de evenmens, dan moet iedereen toegeven, dat hij dat in zijn leven gedaan heeft. Altijd was hij aan het zorgen, bezorgen

of verzorgen. Eigenlijk wel zijn hele leven lang. Altijd met de grootste nauwgezetheid en korrektheid. Daarbij onopvallend, nooit hoog van de toren blazend, rechtlijnig ook misschien. Zijn ja was ja en zijn nee was nee. We zullen je missen, ook onze missionarissen in Afrika, Nieuw Guinea en Brazilië met wie hij zoveel kontakten onderhield. Zijn laatste woorden uit het Evangelie van Allerheiligen, direct voor zijn dood door hem voorgelezen, luiden: Verheugt u en juicht, want groot is uw loon in de hemel. Zijn laatste gebaar was het zegenen van zijn parochianen.

We denken aan wat Paulus aan Timoteus schrijft: "Ik heb de goede strijd gestreden, de wedloop voleind, het geloof bewaard. Nu wacht mij de krans der gerechtigheid. God lone je voor al je werken!

Wij zijn U zeer dankbaar en erkentelijk dat U met ons afscheid hebt willen nemen van hem die ons zo dierbaar was.

Familie van Velzen
Missionarissen van Mariannahill
R.K. Kerkbestuur Parochie H. Catharina
Zuster Michaël Smits

Wellerlooi, 5 november 1981.

5. Uit de KNAL van 1 december 1947.

Deze keer uit de KNAL een artikel uit de uitgave van 1 december 1947, waarin onze jongens in Nederlands Indië zich bedanken voor alles wat in Wellerlooi voor hun gedaan wordt, **dit artikel is letterlijk overgenomen.**

KNAL

JAARGANG I
1 DECEMBER 1947

MAANDBLAD VAN THUISFRONT WELLERLOOI

Brokjes uit Brieven

Als er soms iemand mocht twijfelen of 't werk van Thuisfront in Indië wordt gewaardeerd, dan zullen we hem vandaag definitief uit den droom helpen. Hier zijn

enkele grepen uit de dankbare en enthousiaste brieven waarmee onze soldaten aan de andere kant van de aardbol het goede en gulle Wellerlooise volk bedanken.

Jan van Riswijk schrijft: Op de eerste plaats wil ik jullie, of liever gezegd alle mensen uit Wellerlooi hartelijk bedanken voor alles wat voor ons gedaan wordt. Een week geleden ontving ik liefst vijf grammofoonplaten. Dat was natuurlijk goeie boel. 's Morgens om tien uur ontving ik ze en om twaalf uur had

ik ze al op de schijf liggen. Op de tweede plaats voor het pakje dat ik weer ontvangen heb, hartelijk dank. Het kwam juist van pas want mijn sigaretten waren op. Wat we hier te roken krijgen is niet veel en bijkopen kunnen we slecht met ons paar centen. Ja, ja, laat die van de Looi maar los.

Ben Hermans uit zijn dank als volgt: De grammofoonplaten zijn vanmiddag ongedeerd aangekomen. Zij zijn direct voor een „uitverkochte zaal, d.w.z. mijn wapenbroeders en huisgenoten gedraaid. Een van hen liet zich daarbij ontvallen: Bij jullie doen ze ook alles voor de

jongens in Indië. Daarmee kan ik mij volkomen verenigen. Alle verenigingen zetten hun beste beentje voor, om ons klanken uit Wellerlooi te laten horen en verstevigen daardoor de hechte band tussen dorpsgenoten en ons jongens overzee. Ook hier vonden allen de muziek en zang schitterend. Het refrein van het clublied ging er in als koek en is nu de populaire schlager.

Wim Wijnhoven stuurt een keurig contereitsel van zichzelf en laat het vergezeld gaan van o.a. de volgende woorden: Vanmorgen vijf grammofoonplaten ontvangen waarvoor ik U allen van harte bedank. Ik ben er direct mee op stap gegaan en heb ze laten draaien. Ze zijn allemaal geweldig mooi. Vooral de Fanfare speelt goed. Het zangkoor en de meisjeszangclub is, al even mooi. Meester, met dat stukje van U moest ik toch lachen. Ik heb ze daarnet weer eens afgedraaid. Het is weer 'ns wat anders als men zijn dorp nog eens hoort zingen en spreken. Er stonden er veel naar te luisteren en die zeiden allemaal dat de Fanfare mooi speelde. Ze zeiden ook dat ze bij ons zoveel voor de jongens deden. Veel jongens zijn hier, die nooit iets van Thuisfront horen.

En **Herman Arts** doet als volgt zijn duit in het zakje: Vooreerst wil ik Thuisfront vriendelijk danken voor alles wat zij voor ons in Indië doen. Het tweede pakje is in goede staat aangekomen. Ik was er erg blij mee evenals met grammofoonplaten die ik vanmorgen heb afgedraaid. Ze waren zeer duidelijk en zeer mooi. Ze zeiden allemaal, dat het allemaal goed gespeeld en gezongen was. Ik leefde weer heel op toen ik de groeten hoorde uit de Looi. En het liedje van Resia werd ook mooi gezongen.

Jeu Thijssen heeft veel hartelijke dank voor alle goeds via Thuisfront Wellerlooi, vertelt een reeks spannende avonturen en neemt Knal nog eens extra op de korrel: Het maandblad Knal ontvangen en daarvoor mijn dank. Ik ben altijd blij als de maand om is, omdat ik dan weet dat Knal op komst is. Vooral Sjengske vind ik een heel aardig manneke.

Uit een dankbrief van **Sjaak Wijnhoven** pikken we

tenslotte nog het volgende: Vooreerst moet ik Thuisfront bedanken voor het mooie pakketje, dat ik vanmorgen in de beste gezondheid ontvangen heb. Want dat was de moeite wel waard. Het is weer heel goed overgekomen. Anders wordt er nog wel eens iets uitgehaald, doch bij mij was dit nog niet het geval. Ik zit nu op het ogenblik dan ook een lekker sigaartje te puffen. Die zien we hier zo goed als niet en de sigaretten zijn zeker niet al te best. Hartelijk dank voor alles.

En met de echo van deze zesvoudige dank menen wij te kunnen volstaan. De zes pluimpjes voor Thuisfront leggen wij met liefde op het goede en gulle hart van allen, die ons zo mateloos steunden. Wilt ge er wat voor teruggeven, laat het dan **tabaks- of versnaperingsbonnetjes** zijn. geestdriftig en dankbaar voor en namens de jongens overzee aanvaard door **THUISFRONT Wellerlooi**.

Vignet van de KNAL

6. Nieujaarswensen voor 1949 in de KNAL.

Zoals aangekondigd in de vorige uitgave van 't Karspoar weer een pagina nieuwjaarswensen uit 1949 uit de KNAL.

Er komen misschien weer herinneringen boven wie er toen in Wellerlooi woonde een kleine zeventig jaar geleden en welke middenstand er toen was.

Als aanvulling op de toelichting over de F-nummering het volgende: tot rond 1900 was er in Well en Wellerlooi een E-nummering van de huizen in Wellerlooi. Deze begon met E`1 voor het toenmalige Huize Roobeek van de Fam. Haffmans en liep door waar Well overging in Bergen. Vóór 1900 was Wellerlooi een gehucht dat bij Well hoorde. Toen in 1892 de eerste kerk aan de Rijksweg werd gewijd en hierna daar ook de eerste school op 1 jan. 1903 in gebruik werd genomen, werd Wellerlooi een zelfstandig dorp en kreeg een F nummer. Dit begon met F1 voor het Juvenaat St. Joseph. Deze liep door tot het einde van Wellerlooi en begon in Well met E1.

De Familie BEN HERMANS-MAAS wenst BEN in Indië
een Zalig Nieuwjaar.

«Nie mer te lang blieve, jong!»

Wellerlooi, F 75.

Zalig Nieuwjaar, Ben
Ingel-Ome en Tante Traut,
F 77

Familie P. van Heesch wenst
Lotse jongens in Indonesië
F 5. Zalig Nieuwjaar.

Familie Th. Camps-Broekmans
wenst de jongens in Indië
F 103. Zalig Nieuwjaar.

Zalig Nieuwjaar.
wensen Damas Robijns, F 5
aan jongens in Indië.

ZALIG NIEUWJAAR aan alle
Lotse soldaten in Indië.
F4. Fam. J. Haalermans-Geelen

TOOS GEELEN, F4 wenst
Zalig Nieuwjaar
aan Lotse jongens overzee.

Fanfare Nooit Gedacht

wenst Lotse Jongens in Indië van harte

«Zalig Nieuwjaar.»

Zalig Nieuwjaar, jongens
van Lien en Lea Litjens.
F 66.

Lien en Anny Hermans, F78
wensen Lotse soldaten in Indië
Zalig Nieuwjaar.

Zalig 1949, jongens!
Toon Guelen
F 122.

Rergeant A. Thijssen wenst
Lotse soldaten waar ook ter
wereld Zalig Nieuwjaar.

Fam. M. Jacobs-Geelen, F4
Met beste wensen voor het
nieuwe jaar in Indië.

Familie W. Geelen-Keijzers
zendt beste Nieujaarswensen.
F 3

J. M. H. HERMANS - WELLERLOOI

Bakkerij, Maalderij - Koloniale waren

Zalig Nieuwjaar.

F 78.

7. R.K. Thuisfront Wellerlooi en Limburgs Thuisfront.

De KNAL is het maandblad van het R.K. Thuisfront Wellerlooi.

Uit Wellerlooi waren 8 soldaten in Nederlands-Indië, deze zijn allen teruggekomen.

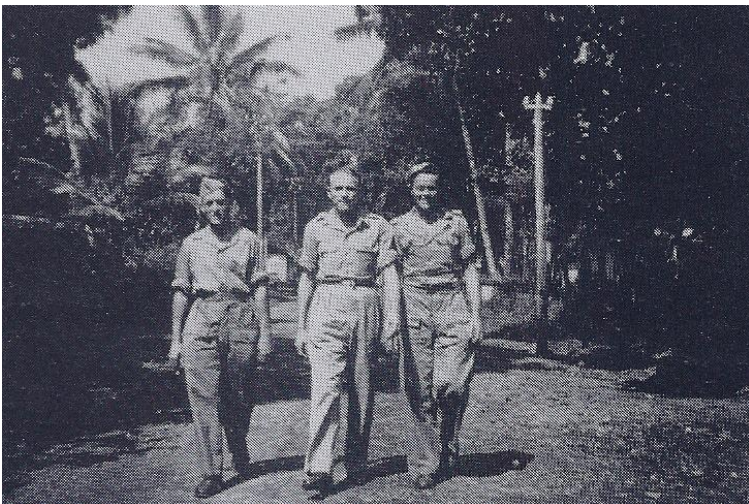
Zo was het Thuisfront per parochie c.q. dorp georganiseerd. In de provincie Limburg was de overkoepelende organisatie het Limburgs Thuisfront. Er waren in Limburg ca. 260 parochiële comités. Overal waar soldaten ver weg van huis waren was een thuisfront, of het nu het Duitse “Heimatfront” was of het Engelse en Amerikaanse “Homefront” was. De jongens hadden de ondersteuning nodig en kregen deze van thuis.

Het Limburgs Thuisfront was verdeeld in districten Het waren er 7, Wellerlooi viel onder District VI – Venlo. Dit was het district van Noord-Limburg.

Mgr. Dr. G. Lemmens, bisschop van Roermond was beschermheer en Dr. F. Houben, commissaris van de Koningin in Limburg was Erevoorzitter.

Het Limburgs Thuisfront heeft zijn werkzaamheden verricht van 1946 tot 1950. Er was een provinciaal bureau waar medewerkers in vaste dienst waren. Deze moesten o.a. vragen van ouders, vrouwen en verloofdes van de mannen beantwoorden, want deze vragen waren er. Als ze een tijdje niets hoorden van hun geliefden, maakten ze zich ook bezorgd. Dan moest nagevraagd worden of er iets aan de hand was.

Het Limburgs Thuisfront draaide op vrijwillige bijdrages van de plaatselijke comités. Maar had mensen in vaste dienst en deze konden en mochten niet uit de vrijwillige bijdrages betaald worden. Daarom heeft men een verzoek aan de provincie Limburg gestuurd om een vergoeding voor deze medewerkers. Hiervoor hebben ze een bedrag van de Provincie gekregen.

Helemaal rechts Herman Arts

Maar het veldwerk moest door de parochiële comités worden verricht, in Wellerlooi het R.K. Thuisfront Wellerlooi o.l.v. Vic Timmermans en Toon Hermans. Pastoor Jonkers heeft ook zijn bijdrage geleverd.

De werkzaamheden waren hoofdzakelijk:

- Het bewaren van het contact tussen de militair en zijn vroeger milieu, b.v. door het vormen van correspondentieclubs, het uitgeven van een eigen contactblad (KNAL) en het zenden van plaatselijke nieuwsbladen.
- Het voeren van tijdsacties bij bijzondere gelegenheden, b.v. Kermis, St. Nicolaas enz.
- Het propageren en meedoen aan "Biddend Thuisfront".
- Het doen lezen en bijwonen van H.H. missen, in het algemeen en voor gesneuvelde militairen in het bijzonder.
- Het geven van voorlichting aan militairen en aan achtergebleven familierelaties.
- Het organiseren van contactavonden voor ouders en familieleden.
- Het organiseren van tentoonstellingen, sportwedstrijden, fancy-fairs enz.
- Het opvangen van de gedemobiliseerden en steunen bij de weder inschakeling in de burgermaatschappij.

Aan dit laatste wordt niet direct gedacht, maar het zal niet eenvoudig zijn geweest als je terug komt uit Nederlands-Indië om dan de draad weer op te pakken. Je hebt een groot gedeelte van je leven een oorlog meegemaakt, daarna de tijd na de oorlog, en daarna naar Nederlands-Indië.

In de volgende uitgave van 't Karspoar het tweede deel van dit artikel, hieruit blijkt dat het R.K. Thuisfront Wellerlooi zijn beste beentje heeft voorgezet en veel werk heeft verzet.

Artikel gebaseerd op het boek Limburgs Thuisfront 1946-1950.

Jan van Riswijk, Ben Hermans en Wim Wijnhoven, bij het uitpakken van een pakket van "Thuisfront Wellerlooi"

8. Gebruiken in Wellerlooi

Kent u nog gebruiken waarvan u denkt dat deze de moeite waard zijn om beschreven te worden, laat het ons weten.

Deze keer een gebruik uit Wellerlooi dat in de loop van de jaren in zijn oorspronkelijke vorm echt helemaal verdwenen is. De grote schoonmaak.

Vroeger was het jaar nog veel meer als nu ingedeeld in seizoenen en jaargetijden. De mensen wisten precies wat er in elke periode van het jaar wel, of niet te doen was. Onderstaand artikel over de grote schoonmaak is onder andere gebaseerd op de aantekeningen van Lien Hermans - Zuster Giovanni.

Bij de boeren begonnen ze meestal in maart, als 't vee naar buiten kon. Eerst kwam de stal aan de beurt, alles werd grondig schoon geschuurd en de muren werden wit gekalkt.

In huis kwam "de bedstee" het eerst aan de beurt, dat waren in de muur ingebouwde slaappleatsen met deurtjes ervoor. (Bij Mien in Arcen hadden ze die ook, maar ik vond 't toch maar niks als die deurtjes dicht gingen). Onder in de bedstee lag een strozak, dan een beddentijk met kussen en een dikke peluw (pulf). De overtrekken van de beddentijk, kustiek en pulf, kregen jaarlijks een grote wasbeurt. Daarna werden ze weer gevuld met verse haverkaf en de pulf met veren (van kippen, eenden of ganzen). In de ruimte onder de bedstee werden de aardappelen voor de winter bewaard.

De kachels werden opgeruimd. Uit de kachelpijp werd het roet geklopt en de kachelpijp werd keurig zwart gemaakt. Toen de haarden kwamen mochten die blijven staan, want die stonden recht voor het schouwgat, de schoorsteen.

Het beddengoed werd uitgeklopt en gelucht.

De dekens werden buiten over de heg of over de wasdraad, in de zon gehangen en geklopt. De springveren matrassen werden met een stoffer schoon gemaakt.

De plafonds en de muren werden “gewit”, door een emmertje gebluste kalk die aangelengd werd met water en ’n beetje blauwsel erin. (popje blauw). De muren die geverfd waren , werden met een scheutje ammoniak in ’t water , afgewassen. De kasten kregen een goeie beurt en nieuwe kranten kwamen er op de schappen. Het servies dat niet vaak gebruikt werd, werd nog eens goed afgewassen en weer schoon in de kast gezet.

De ramen werden gewassen en het houtwerk geverfd.

Wie kent deze produkten van vroeger nog?

De vloer van de beste kamer werd met lijnolie opnieuw bestreken en als ’t nodig was werd er een beetje gele kleurstof bij gedaan.

De stal waar vee stond, dat in de lente niet naar buiten ging, daar werd een grote schoonmaak gehouden als deze stallen leeg kwamen. Varkenshokken kwamen dan aan de beurt als de varkens naar de slachterij gingen en de kippenhokken kwamen aan de beurt als de kippen naar de slachterij gingen.

De ramen werden grondig gewassen.

9. Lotse Weurd

Hier volgt de vierde serie woorden:

Erpele	aardappelen
Bréej	balkenbrij
Bèjjvert	bedevaart [Tienray of Kevelaer]
Bömke wissele	wie geen boom had moest er een zien te krijgen
An de loeëperíj	diarree [huismiddel rijstwater / rijst met kaneel]
Monika	mondharmonika
Foezel	jenever
Den	meisje
Megje	meisje
Kieps	pet
Aks	bijl
Toepe	kaartspel
Zoeremoes	zuurkool
Boeremoes	boerenkool
Stelemoes	van raapstelen
Roeëdmoes	rode kool
Tèlder	bord
Tesnuzzek	zakdoek
Nuzzek	omslagdoek
Feentwater	wijwater
Hómmel	donder
Slup	schoot
Vème	draad door de naald halen is ook bonen punten.
Schandèrm	marechaussee
Wegkretser	kantonnier /wegwerker

Tijdens de Dinnershow van onze Fanfare werden enkele liedjes in 't Lots gezongen. Dit gaf ons het idee om liedjes in 't Lots op te nemen in 't Karspoar, onderstaand het eerste liedje. Als u wellicht de tekst van een liedje in 't Lots heeft, wilt u dit ons ter beschikking stellen, dan kunnen wij het in een volgende editie van 't Karspoar publiceren.

Het kan zijn dat u denkt dat een woord niet volgens de Lotse grammatica geschreven is, dat kan. Het is belangrijker dat een woord bewaard blijft, dan dat er discussie ontstaat hoe een woord precies geschreven wordt.

Alde weurd (de Loi) Wijze: Jingle Bells Tekst: Harrie Deckers

Refrein:

Want 't Lods, 't moiye Lods daorvan halde wej
dat motte weeï ien iere halde, dus now zinge weeï,
ien 't Lods, 't moiye Lods, efkes opgelet
of geeï dees alde wuurd nog kent, en zeker nie verget!

Refrein

Praost of schottelslet, telder en verket
mispel, oozel, duk en wied, gedeuns geluud gelient
Slieps of werkendag, henne zog en bag
luchtepaol en panneschop, 't stélt d'r nog nie óp

Refrein

De kluid den duilt umlieég, 't hekkes is wat schoeks
duchtig last van d'n bats, 'n koxsel of 'n klats
Parsvleis en ok éak, vet weer en mangleplak
erpel rape veul geplaar, dat wiere weeï gewaar

Refrein

Zeeï zeivert evvel veul, is wérs kiekt schier en uuï
de schollek vúr de slup, 'ne kanus mit 'ne buts
Zekdempels gunnekant, de mök liep ien de graaf
Ik spits meej op de scheenk, wulleboeëne ien 't nat

Refrein

't Hommelt en heej kuumt, wat 'n arig weer
dat rad dat is ram wiens stoekweg schokkelt bar
Dit was óns Lodse les, wie goed het ópgelet,
onthilt dees wuurd dan hoape weeï dat geeï ze nie verget!

***Kent u nog Lotse woorden, waarvan u denkt dat deze weinig gebruikt worden,
laat het ons weten via e-mail en telefoon.***

10. Fanfare Nooit Gedacht te Wellerlooi, 1905-2015.

In 1905 richtten enkele notabelen van Wellerlooi een muziekvereniging op; Fanfare Nooit Gedacht. Voor deze uitgave van 't Karrespoor heb ik enkele anekdotes van de inmiddels 110-jarige Fanfare op een rijtje gezet. Hierbij heb ik dankbaar gebruik gemaakt van het jubileumboek 100 jaar Fanfare Nooit Gedacht, de jubileumuitgave van d'n Uutlaotklep en de archieven van Archief de Loi. Als je de verhalen leest is het bijna een wonder te noemen dat de fanfare al 110 jaar bestaat. Ze hebben veel tegenslagen overwonnen zoals u zult lezen....

Oprichting

1 december 1905 is de officiële oprichtingsdatum, Antoon Hermans wordt president en directeur Louis Timmermans. Een president heet tegenwoordig voorzitter, directeur is nu dirigent.

In het huishoudelijk reglement staat dat een lid dat zonder afmelding wegblijft of te laat komt bij een concert, een boete krijgt van 30 resp. 6 cent. Was je te vaak afwezig bij repetities of uitvoeringen, dan kon je door alle leden als lid weggestemd worden.

Uitstapje naar Wellsche Mehr

In 1907 is er een uitstapje gemaakt naar het 'Wellsche Mehr'. Het regende zo hard dat er maar één muziekstuk uitgevoerd werd. Door dikke regen en dikke duisternis ging men tegen de avond terug naar Wellerlooi. Onder invloed van bier en nadere invloeden ontstond er ruzie, waarbij één van de instrumenten deerlijk gehavend werd. Twee vechtenden werden spoedig gescheiden. Het gevolg was dat de heer H. Hagens zijn 'ontslag nam' als lid van de fanfare.

Vaandel

In 1912 wordt de contributie verhoogd van 3 cent naar 6 cent per maand. In dat jaar is het in Kevelaer bestelde vaandel klaar en treedt de porte drapeau (vaandeldrager) aan. Deze vaandeldrager krijgt bij zijn huwelijk een serenade, tegen de zin van pastoor. Hierdoor is de fanfare niet meer welkom bij kerkelijke aangelegenheden.

Kommer en kwel in de twintiger jaren

Tijdens de eerste wereldoorlog zit het niet mee, er is gebrek aan petroleum en licht, de Spaanse griep heerst en de dirigent is ziek. Om de dirigent weer snel op de been te krijgen, krijgt hij een konijn. Het loopt nog steeds niet erg voorspoedig de daaropvolgende jaren. In 1920 zijn er nog 16 spelende leden en tot overmaat van ramp vertrekt de eerste bugel naar Afferden. In 1922 weer een klap, de eerste piston vertrekt. Het gesukkel gaat maar door...de Utrechtse Hanzebank gaat failliet. Dit is een strop van 400 gulden voor de fanfare. Dit betekent dat er geen geld is voor een Ceaciliafeest en ook niet voor een jaarvergadering. In 1924 geeft pastoor toestemming voor een concert in de kerk in verband met Sint Katrien. Weer pech, in verband met mond en klauwzeer gaat het concert niet door. In het jaar daarna (1925) is er een overstroming in Wellerlooi, het zit de fanfare weer tegen. De kast met muziekstukken staat onder water. Positief nieuws is dat in het jaar 1926 de boete voor het niet of te laat komen vervalt. Toch moesten er in die periode toch weer verschillende tegenslagen opgevangen worden, de eerste tuba en de eerste bariton vertrekken naar België en tijdens de jaarlijkse bedevaart naar Tienray barst het vel van de dikke trom. De pastoor, die ook al vier processiemarsen schonk, betaalt ook het vel van de trom. In 1928 is er geen geld meer in kas, geen Ceaciliafeest en ook geen uitstapjes. Omdat zaal Goossens sluit heeft de fanfare geen repetitielokaal meer, maar gelukkig kunnen ze in de bakkerij van J. Hendriks terecht. Daar wordt gerepeteerd voor een concert in Well. Omdat het huren van een vrachtauto om gezamenlijk mee naar Well af te reizen mislukt, gaat een deel van de muzikanten per fiets, en een deel per tram. Hierdoor komen muzikanten te laat waardoor de fanfare 'in boete vervalt'.

1930-1959

In 1930 ging het met de financiën niet al te best. Daarom werd besloten om het zilveren jubileum in 1931 te vieren. Dat was een groot succes, het geld stroomde die dag binnen: "De president droeg die avond in zijn handkoffer 1648 gulden en 33 en een halve cent naar huis, waarvan ruim 777 gulden zuivere winst".

Hierna keerde het tij. Er werden rond die periode 10 nieuwe instrumenten gekocht voor een bedrag van 571,70 gulden. Interessant om te vertellen is dat in 2015 voor meer dan 10.000 euro elf instrumenten zijn gekocht, mogelijk gemaakt door subsidies, maar toch... Voor het Ceaciliafeest van 1932 kreeg de fanfare 25 konijnen. Van de jaren 1934 tot na de bevrijding zijn geen documenten in bezit van de fanfare en daardoor kan over deze periode niets bijzonders vermeld worden.

In de notulen van 1947 lezen we dat de stemming van de leden prima is, die van de instrumenten twijfelachtig. Uitvoeringen door de fanfare worden samen met voetbalvereniging Resia georganiseerd, 'ten profijte der gezamenlijke beurzen'. Samenwerking was en blijft belangrijk in een kleine dorpsgemeenschap. De volksspelen in 1948 zijn succesvol voor fanfareleden; Jan Derks wint het balkruien en Piet Litjens fietst het hardst. Tijdens de drijfjacht op konijnen voor het Ceaciliafeest verliest Grad Nillesen (in volksmond Boerke genaamd) bijna een oog. Gelukkig liep het goed af. 27 Muzikanten telt de fanfare in die periode. Mooi is het verslag van de Fancy Fair met Sinte Katrienkermis: 'Er zijn een veulen, hazen, konijnen, kippen en vlaaien te winnen'. 'In de zaal waar buksen knallen, ringen om flessen rinkelen, zegt Grad Nillesen: "denk om 't veulen...denk om 't veulen"...en de ganzen en kalkoenen spuiten al protesterend grote flatsen in hun omgeving.'

In de volgende aflevering van 't Karspoar volgt deel 2 van het verhaal over Fanfare Nooit Gedacht.

11. Lotse Spreuken en Gezegdes.

We willen in elke uitgave enkele spreuken en gezegdes publiceren.

Weet u er nog, mail ze naar ons of geef ze bij een van de leden van onze stichting af.

Een moment van onbedachtzaamheid
Geeft dat men soms jaren schreit

Hèlder op d'n tèlder
Bôtter beej de vis
Grietje, mak de duur es los
En kiekt es wie d'r is
Zeg, dat 't mèrge kermis is
Dan kômme die groeëte Hiere
Mit die boonte klïere
Kermis hier, Kermis daar
Kermis is mar èns ien 't jaor

Van oons Moeder:
Wil in Uw huis
Aan Christus kruis
De plaats van ere geven
En menig kruis
Wordt in uw huis door Christus kruis verdreven

Drie koningen, drie koningen
Geef mij een nieuwe hoed
M'n oude is versleten
M'n Vader mag 't niet weten
Mien Moeder heeft het geld
Al op de rooster geteld

12. Spoorlijn door Wellerlooi.

Rond 1875 was de Nederlandse regering tot de overtuiging gekomen dat het spoorlijnnet in Nederland aanvulling nodig had, waarbij o.a. gesproken werd over een verbinding Nijmegen-Venlo. Vanzelfsprekend probeerden zowel de linker- als de rechter Maasoever deze verbinding te krijgen. Voor de rechter Maasoever, de route via Wellerlooi, Bergen en Gennep pleitte het feit dat dit gebied welvarender was en, misschien nog wel belangrijker, dat er geen Maasbrug voor nodig was. Als deze spoorlijn over de linker Maasoever zou komen moest er een brug gebouwd worden. Deze ligt nu bij Heumen / Linden-Katwijk.

Deze bussen komen elke dag door Wellerlooi

Een “hogere” macht dan die van het geld besliste echter, dat de lijn op de westelijke oever moest komen. Defensie verklaarde dat de verbinding voor haar van nut was in oorlogstijd, en dat bij aanval uit het oosten de Maas de eerste verdedigingslinie vormde. Dientengevolge moest de lijn achter deze rivier komen en daarom werd voor de route via Boxmeer en Venray naar Blerick gekozen. De plaatsen aan deze kant van de Maas moesten wachten tot de opening van de Maasbuurtspoorweg in 1913, op hun railverbinding wachten, deze verdween na de oorlog.

Deze trein had ook van Nijmegen over Gennep, Bergen, Wellerlooi en Arcen naar Venlo kunnen rijden.

De basis van dit artikel is een artikel uit het boek: “Kruispunt” Beugen uit 1983.

13. Archief De Loi, gaat starten met een nieuw project.

Hiervoor hebben we de hulp van u allemaal nodig!

We willen gaan uitzoeken wie er allemaal in Wellerlooi wonen, en waar iedereen woont.

Niet alleen van nu, maar ook wie er jaren geleden in uw huis woonde. Wie heeft uw huis gebouwd en wie heeft er tot nu toe al allemaal in uw huis gewoond. Is er nog een foto of tekening uit de beginjaren? Welke bijzonderheden zijn er over uw huis of bewoners te vertellen. In welk jaar is uw huis gebouwd? Kortom alle bijzonderheden zijn welkom.

Wij als archief hebben niet stil gezeten. Van de oudere huizen hebben we al heel wat gegevens verzameld. Zo bestaat er een kaart van rond 1900, waarop alle gebouwen van Wellerlooi zijn ingetekend. Ook hebben we een lijst met de namen van de inwoners van toen met huisnummers. Deze zijn we nu met elkaar aan het verbinden.

Daarom vragen we u om hierover alvast na te denken, zo mogelijk een oude foto te zoeken en informatie bij elkaar te zoeken. We hopen zo van iedere woning een uniek document te maken. Ook een foto van uw huis nu willen we graag bij iedere woning hebben.

Zijn er vragen? Neem dan contact op met een van de bestuursleden.

We komen hier later op terug.

Wellerlooi zet zich op deze manier weer mooi op de kaart!

14. Ald en Neej, Kruispunt Catharinastraat-Beekstraat-Looierweg

Kruispunt 1976

Kruispunt 2014

15. Schoolfoto 6e klas schooljaar 1978/1979.

Op de bovenste rij van links naar rechts;

Pedro Ruijgrok, Karin Laarakker , Paul Hermesen, Frank Kuijpers, Marleen Linders , André Heijligers, Lianda van Rensch, Robbie Jansen, Ilona Jongstra, Hans Hendriks, Juf Koos Roelofs.

Middelste rij van links naar rechts;

Anita Elbers, Manon Reijers, Christel van Riswijck, John Drissen, Jos Laarakker, Maarten Welvaarts, Monique Krabbenborg, Monique Janssen, Lianne Theeuwen, Frank Simons.

Onderste rij van links naar rechts;

Marcel Thijssen, Leon Thijssen, Erwin Theeuwen, Roel Boom, Jan Habraken, Petra Gerrits, Leon van Rhee, Jacky Wijnhoven, Maarten Roelofs, Frank Valckx.

**Wie heeft er nog een leuke klassenfoto voor ons?
Laat het ons weten als U er een heeft.**

 A&S cargo

GOLD

INTERNATIONAAL KOELTRANSPORT

Rijksweg Zuid 5 • 5856 AA WELLERLOOI - Holland • Tel. 0478-502552